

๑๒๔๕

เล่ม ๓๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

พระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดิน
อากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช
๒๔๔๐

(๒) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๕๐

(๓) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๔๕๒ และ

(๔) บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ใน
ส่วนซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ^{๕๕}

“อากาศยาน” หมายความว่า รวมตลอดถึงเครื่อง^{๕๖}ทั้ง^{๕๗}สิ่ง^{๕๘}ที่^{๕๙}ทรงตัวในบรรยากาศ โดยปฏิกิริยาแห่งอากาศ เว้นแต่วัตถุซึ่งระบวยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

“อากาศยานขนส่ง” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้ขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อบำเหน็จเป็นทางค้า

“อากาศยานต่างประเทศ” หมายความว่า อากาศยานซึ่งจดทะเบียนและมีสัญชาติตามกฎหมายต่างประเทศ

“ร่มอากาศ” หมายความว่า ร่มที่ใช้สำหรับหน่วงการหล่นของคน สิ่งของหรือสัตว์จากที่สูงโดยความต้านทานของอากาศ

“สนามบิน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือน้ำสำหรับใช้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและบริภัณฑ์ซึ่งอยู่ภายในสนามบินนั้น

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

“สนามบินอนุญาต” หมายความว่า สนามบินที่บุคคลได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และสนามบินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ” หมายความว่า เครื่องให้บริการที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินอากาศของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคารสิ่งติดตั้งและบริภัณฑ์ของบริการนั้น

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโก เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๔๘๑ รวมตลอดถึงภาคผนวกและบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกหรืออนุสัญญานั้น

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า นักบิน ตันหน นายช่าง พนักงานวิทยุ พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ พนักงานอำนวยความสะดวกการบิน และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจในการเดินอากาศ

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้แก่การเดินอากาศใน
ราชการทหาร ราชการตำรวจ และราชการส่วนอื่นตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราช
บัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธาน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓

กรรมการโดยตำแหน่ง รองประธานกรรมการหนึ่งคน และ กรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคนแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ รองประธานกรรมการและกรรมการอยู่ใน ตำแหน่งสืบ รองประธานกรรมการหรือกรรมการที่พ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ จะแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการหรือ กรรมการอีกก็ได้

มาตรา ๙ รองประธานกรรมการและกรรมการย่อมพ้นจาก ตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ถ้ามีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้มี การแต่งตั้งรองประธานกรรมการหรือกรรมการเข้าแทนแล้วแต่ กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียง เท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๐ เมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๙๗

มาตรา ๑๑ ในการประชุมคณะกรรมการการบินพลเรือน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๒ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อกระทำการ หรือพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ในการประชุมอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจและหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และในเรื่องต่อไปนี้

(๑) รับปรึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี

(๒) ออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้และภาคผนวกแห่งอนุสัญญา

ข้อบังคับนี้เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๓) พิจารณาอนุมัติพิกัตอัตราค่าโดยสาร ค่าระวางของอากาศยานขนส่ง และค่าบริการอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

หมวด ๒

บททั่วไปว่าด้วยอากาศยาน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยาน ทำการบิน เว้นแต่มีสิ่งเหล่านี้อยู่กับอากาศยานนั้น คือ

(๑) ใบสำคัญการจดทะเบียน

(๒) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน

(๓) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

(๔) สมุดปุมเดินทาง

(๕) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่แต่ละคน

(๖) ใบอนุญาตเครื่องวิทยุสื่อสาร ถ้ามีเครื่องวิทยุสื่อสาร

ความในมาตรานี้ไม่ใช่บังคับแก่

(๑) อากาศยานที่ทำการบินทดลองภายใต้เงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๒) อากาศยานทหารต่างประเทศ

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้อากาศยานใช้ที่หนึ่งใดเป็นที่ขึ้นลง นอกจากสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ อากาศยานต้องบินตามเส้นทางบินที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ อากาศยานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๒๐ อากาศยานขนส่งต้องเก็บค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมตามพิกัดอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๙๗

มาตรา ๒๑ เจ้าของอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ
ผู้ประจำหน้าที่ และบุคคลอื่นในอากาศยานต้องปฏิบัติตามเพื่อ
ความปลอดภัยตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้อากาศยานบินเข้าหรือบินผ่านเขต
ห้ามหรือเขตจำกัดการบินซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องถ่ายภาพในอากาศยาน
หรือจากอากาศยานไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่ง
ไม่มีนักบินหรือทิ้งร่มอากาศ นอกจากได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากรัฐมนตรีและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือพาบุคคลขึ้นที่ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้
รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่
รัฐมนตรีกำหนด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานหรือบุคคล ในอากาศยานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่และ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้อากาศยานนอกจากอากาศยานต่างประเทศบินออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้อากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือ ขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีสิทธิตามอนุสัญญา หรือ ความตกลงระหว่างประเทศ หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้อากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่าน หรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากรัฐมนตรี

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

หมวด ๓

การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน

มาตรา ๓๐ การขอจดทะเบียน และการรับจดทะเบียนอากาศยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้ซึ่งขอจดทะเบียนอากาศยานจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลก็ตามต้องมีสัญชาติไทย

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และ

(๑) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย

(๒) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวนต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(๓) ในกรณีที่เป็นบริษัทจำกัด กรรมการส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๘๗

๓๐ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย หรือเป็น
ของกระทรวง ทบวง กรมในรัฐบาล และบริษัทนั้นต้องไม่มี
ข้อบังคับอนุญาตให้ออกหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ

ถ้าเป็นสมาคม จะต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มี
สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และข้อ
บังคับของสมาคมนั้นได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการการบิน
พลเรือนแล้ว

มาตรา ๓๒ ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานเป็นอัน
ใช้ไม่ได้ เมื่อ

(๑) มีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ของอากาศยานนั้น

(๒) อากาศยานนั้นตกอยู่ในสิทธิครอบครองของ
บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๑

(๓) ปรากฏว่าการเป็นเจ้าของอากาศยานนั้นไม่เป็น
ไปตามที่แสดงไว้ในการจดทะเบียน

(๔) อากาศยานนั้นได้รับความเสียหายมากจนไม่
เหมาะสมที่จะใช้การต่อไปได้

(๕) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานนั้น
สิ้นอายุเกินกว่า ๖ เดือนแล้ว

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

(๖) อากาศยานนั้นได้สูญหายไปเป็นเวลาเกินกว่า ๓ เดือนแล้ว

ในกรณี (๑) ถึง (๕) ให้เจ้าของที่จดทะเบียนอากาศยานนั้นส่งคืนใบสำคัญการจดทะเบียนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๓ เครื่องหมายอากาศยานให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

หมวด ๔

ความสมควรเดินอากาศและสมุดปฎิมาเดินทาง

มาตรา ๓๔ การขอและการออกไปสำคัญสมควรเดินอากาศเกี่ยวกับอากาศยานต้นแบบหรืออากาศยานที่สร้างตามต้นแบบ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าอากาศยานใดสมควรจะได้ทำการตรวจหรือแก้ไข ให้มีอำนาจสั่งให้เจ้าของอากาศยานนั้นจัดการให้มีการตรวจหรือแก้ไขตามรายการและภายในระยะเวลาที่กำหนด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗

มาตรา ๓๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าอากาศยานใดไม่ปลอดภัย ให้มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานนั้นได้

ในระหว่างที่มีการพักใช้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามวรรคก่อน ห้ามมิให้อากาศยานนั้นทำการบิน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๓๗ เมื่อคณะกรรมการการบินพลเรือนเห็นว่าแบบของอากาศยานใดไม่ปลอดภัย ให้มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานแบบนั้นทั้งหมดได้

ในระหว่างที่มีการพักใช้ใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามวรรคก่อน ห้ามมิให้อากาศยานแบบนั้นทำการบิน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากคณะกรรมการการบินพลเรือนและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา ๓๘ อากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศแล้ว ให้มีการถอดซ่อมใหญ่ตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

เล่ม ๓๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓

มาตรา ๓๙ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบสำคัญสมควรเดินอากาศนั้น แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

มาตรา ๔๐ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานเป็นอันใช้ไม่ได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อได้มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงอากาศยานนั้น ซึ่งอาจกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยของอากาศยานนั้นโดยมิได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) เมื่ออากาศยานนั้นได้รับความเสียหายหรือเกิดชำรุดขึ้น ซึ่งตามทางปฏิบัติในการช่างอากาศโดยปกติแล้วผู้ประจำหน้าที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้

(๓) เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕

(๔) เมื่อมีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘

มาตรา ๔๑ สมุดปูมเดินทางให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

หมวด ๕
ผู้ประจําหน้าที่

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประจําหน้าที่ เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ
มิใช่ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา
หรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย แต่สำหรับผู้ประจํา
หน้าที่ในอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยจะต้องได้
รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้มิใช่ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่ง
อนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ถ้าได้นำ
ใบอนุญาตนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้ว ให้ถือว่าเป็น
ผู้ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ การขอ การออก และการรับรองใบอนุญาต
ผู้ประจําหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจําหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

(๒) มีความประพฤติเรียบร้อย

(๓) มีอายุ สุขภาพร่างกายสมบูรณ์ ความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการbinพลเรือน

เมื่อมีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษเฉพาะราย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ได้

มาตรา ๔๕ ผู้ประจำหน้าที่มีสิทธิทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการbinพลเรือน

มาตรา ๔๖ ไมออนุญาตผู้ประจำหน้าที่ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ เมื่อเห็นว่าผู้ประจำหน้าที่คนใดหย่อนคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๓) เกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย ความรู้หรือความชำนาญ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นรับการทดสอบโดยการตรวจทางแพทย์ หรือรับการทดสอบความรู้ความชำนาญทางทฤษฎีหรือทางปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๔๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ประจำหน้าที่คนใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗

เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ หรือฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุกตามกฎหมายอื่น เว้นแต่ความผิด ที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือ ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ สั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นั้น

มาตรา ๔๘ ผู้ประจำหน้าที่ต้องปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานปฏิบัติ หน้าที่ในระหว่างที่มีอาการเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บซึ่งอาจ กระทำให้เสื่อมสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และถ้าการ เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้นเป็นระยะเวลาตั้งแต่ ๑๔ วันขึ้นไป ห้าม มิให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่จนกว่านายแพทย์ที่พนักงาน เจ้าหน้าที่กำหนดให้จะได้ตรวจและออกใบรับรองว่า ผู้ประจำ หน้าที่นั้นได้หายจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ และพนักงาน เจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

หมวด ๗

สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวก

ในการเดินอากาศ

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๕๒ การขอและการออกไปอนุญาตจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งทึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรานี้ต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบิน เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรือทึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้เพื่อ การนั้น

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต
นั้น

มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นดิน
หรือน้ำแห่งใดเป็นสนามบินอนุญาต หรือที่ขนลงชั่วคราว
ของอากาศยาน

มาตรา ๕๖ ค่าธรรมเนียมขนลงและค่าธรรมเนียมที่เก็บ
อากาศยาน ณ สนามบินอนุญาต หรือที่ขนลงชั่วคราวของ
อากาศยานให้เก็บได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการ
การบินพลเรือนซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่ขบพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๗ ค่าบริการเครื่องอำนวยความสะดวกในการ
เดินอากาศอาจเก็บได้ตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบิน หรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก
ในการเดินอากาศเป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา ๕๙ ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตาม
มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือปลูกต้นไม้ขึ้นต้น เว้น
แต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการให้อนุญาตตามมาตรา ๕๕ พนักงานเจ้าหน้าที่จะ
กำหนดเงื่อนไขอย่างใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๖๐ ถ้าปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๕๕ วรรค ๑
หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๕๕ วรรค ๒ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนจัดการรื้อถอนอาคาร
หรือสิ่งปลูกสร้าง หรือตัด หรือย้ายต้นไม้ขึ้นภายในเวลาที่
กำหนด

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรค
ก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดการรื้อถอนอาคารหรือ
สิ่งปลูกสร้าง หรือตัด หรือย้ายต้นไม้ขึ้นเสียเอง ค่าใช้จ่าย
ในการนี้ให้ผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ชดใช้

หมวด ๗

อุบัติเหตุ

มาตรา ๖๑ เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานใดใน
ราชอาณาจักร หรือแก่อากาศยานไทยในต่างประเทศ ให้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

เจ้าของในกรณีอากาศยานไทย หรือตัวแทนเจ้าของในกรณี
อากาศยานต่างประเทศ แจ้งอุบัติเหตุขึ้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
โดยมิชักช้า และทำรายงานตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ
คณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๖๒ เมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่อากาศยานใดในราชอาณาจักร ให้อากาศยานนั้นอยู่ในความพิทักษ์ของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด
แก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้นโดยมิได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ
เว้นแต่กรณีจำเป็นเพื่อ

- (๑) ให้คน ไปรษณีย์ภัณฑ์และสัตว์พันธุ์
- (๒) กลุ่มครองอากาศยานนั้นมิให้เสียหายโดยไฟไหม้
หรือเหตุอื่นใด
- (๓) ป้องกันภัยอันตรายมิให้เกิดแก่ประชาชน
- (๔) เคลื่อนย้ายอากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน
นั้นมิให้กีดขวางต่อการเดินอากาศ หรือการขนส่งอย่างอื่น
- (๕) เคลื่อนย้ายอากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน
นั้นไปสู่ที่ปลอดภัยเมื่ออับปางในน้ำ หรือ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

(๖) เคลื่อนย้ายสิ่งของหรือสินค้าให้พ้นอันตราย
ในกรณีให้ทำภายใต้ความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ

มาตรา ๖๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับ
อุบัติเหตุของอากาศยานในราชอาณาจักร

มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งขึ้นตาม
มาตรา ๖๓ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าในที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง
ซึ่งอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุขึ้นตก
หรือปรากฏอยู่

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร
หรือวัตถุใดอันเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานซึ่งประสบ
อุบัติเหตุ

หมวด ๘

อำนาจตรวจ บังคับและหน่วงเหนี่ยว

มาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกตรวจ
เอกสารตามมาตรา ๑๖ และถ้าปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนต่อบทแห่ง

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

พระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับเอกสารใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจยึดเอกสารนั้นไว้เพื่อดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๖๖ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าในสถานที่ใด ๆ แห่งสนามบินอนุญาต ที่
ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานหรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก
สะดวกในการเดินอากาศ

(๒) เข้าในโรงงานหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่สร้าง ประกอบ
ซ่อม หรือตรวจและถอดปรับอากาศยานหรือส่วนของอากาศ
ยาน และตรวจสอบการเหล่านั้นตลอดถึงส่วนต่าง ๆ และ
แบบที่เกี่ยวข้องกับส่วนเหล่านั้นในระหว่างเวลาทำงาน

(๓) ขึ้นตรวจและค้นอากาศยานซึ่งมีเหตุที่จะเชื่อว่
มีของต้องห้ามหรือต้องกักตุนตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมาย
อื่นใด หรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือจะนำออกนอกราชอาณาจักร
อันเป็นการหลักเลียงภาษีศุลกากร

(๔) ตรวจอากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศ
แล้วเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

(๕) เขตตรวจสถานที่เก็บอากาศยาน

(๖) ขีดขงต้องห้ามหรือต้องจำกัดตามพระราชบัญญัติ
หรือกฎหมายอื่นใด หรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือจะนำออก
นอกราชอาณาจักรอันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร

มาตรา ๖๗ เมื่อมีการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
เกี่ยวกับอากาศยานใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหนึ่ง
เห็นสมควรออกเดินทางของอากาศยานนั้น

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๖๒ มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๙ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ มาตรา
๑๘ หรือมาตรา ๑๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
พันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๐ เจ้าของอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ มาตรา
๒๒ วรรคท้าย หรือมาตรา ๓๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๗๒ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๔๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๖ ผู้ควบคุมอากาศยานต่างประเทศหรืออากาศยานทหารต่างประเทศใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ แล้ว

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๙๗

แต่กรณี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ จำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๗ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ วรรค ๒ หรือมาตรา ๓๗ วรรค ๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๘ ผู้ประจำหน้าที่คนใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือ มาตรา ๕๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ หรือฝ่าฝืน ข้อกำหนดของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ วรรค ๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔๐ เจ้าของสนามบินอนุญาตหรือที่ชนลงชั่วคราว ของอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ เจ้าของเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดิน อากาศใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

มาตรา ๘๒ เจ้าของในกรณีอากาศยานไทย หรือตัวแทน
เจ้าของในกรณีอากาศยานต่างประเทศใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขัดขวางการกระทำของคณะกรรมการ
สอบสวนตามมาตรา ๖๔ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ
คณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๔ (๒) มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๘๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ซึ่งมีโทษ
ปรับสถานเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่^๕มีอำนาจเปรียบเทียบได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๕๗

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน ๑,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือการ
รับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่
ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา
หรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย ๓๐๐ บาท
๓. ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ
 - (๑) สำหรับอากาศยานต้นแบบที่สร้าง
ในราชอาณาจักร ๑๐,๐๐๐ บาท
 - (๒) สำหรับอากาศยานที่สร้าง
ในราชอาณาจักรตามต้นแบบ ๓,๐๐๐ บาท
 - (๓) สำหรับอากาศยานที่นำเข้ามา
ในราชอาณาจักร ๕,๐๐๐ บาท
๔. ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน ๒,๐๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวก
ในการเดินอากาศ ๑,๐๐๐ บาท
๖. ใบอนุญาตจัดตั้ง^{๕๔๕}ที่ขัณฑ์ลงชั่วคราว
ของอากาศยาน ๕๐๐ บาท

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๔๙๗

๗. ใบแทนใบอนุญาตหรือใบสำคัญ	๒๐ บาท
๘. ค่าขึ้นลงของอากาศยาน ครึ่งละ	๖,๐๐๐ บาท
๙. ค่าที่เก็บอากาศยาน วันละ	๒,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พัฒนาการในด้านการบินพลเรือนของโลกได้ก้าวหน้าไปเป็นอันมาก โดยเฉพาะในฝ่ายวิชาการ จำนวนอากาศยานที่บินภายในประเทศและที่บินเข้ามาในราชอาณาจักรทวีขึ้นกว่าแต่ก่อนหลายเท่า อากาศยานในปัจจุบันนี้มีความเร็วสูงและขนาดโตกว่าแต่ก่อน จำเป็นจะต้องมีการควบคุมการดำเนินการเดินอากาศและการจราจรทางอากาศให้รัดกุมยิ่งขึ้น

จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศเสียใหม่และเพิ่มเติมบทบัญญัติให้คณะกรรมการการบินพลเรือนชั้นคณะหนึ่งมีอำนาจออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัติและตามภาคผนวกแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโก เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ (ค.ศ. ๑๙๔๔) ซึ่งรัฐบาลไทยเป็นภาคี กับวางบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประจำหน้าที่.